

Mgr. Dominika Kovaříková, advokátka

ČAK: 12414, IČ: 73950211

kancelář: Olomouc, Horní nám. 365/7

tel.: 603 279 603

e-mail: kovarikova@akkovarikova.cz

datová schránka: sv8g6u8

č.ú. 2400036044/2010

Ústavní soud České republiky
Joštova 8
660 83 Brno 2

D O P L Ň Ě N Í

Ústavní stížnost sp. zn. IV.ÚS 4859/12

Návrh na zrušení

usnesení Krajského Státního zastupitelství v Brně, č.j. 5 KZT 46/2012-19
usn. Okresního státního zastupitelství v Prostějově, č.j. 1 ZT 244/2010-214

Stěžovatel:

Mgr. Dušan Dvořák, nar. 12. 1. 1962
bytem Tylova 2, Olomouc

zast. Mgr. Dominikou Kovaříkovou, advokátkou
se sídlem Olomouc, Horní náměstí 365/7

Účastník řízení:

- 1) Krajské státní zastupitelství v Brně
- 2) Okresní státní zastupitelství v Prostějově

Přílohy:

- Plná moc
- Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech, a zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách
- Stanovisko Parlamentního institutu k notifikace dle směrnice 98/34/Es zákona o léčivech v rámci novelizace „konopí do lékáren“
- Oznámení notifikace novely zákon o návykových látek dle směrnice 98/34 v databázi TRIS Evropské komisi pod číslem 2012/329/CZ
- Protest soudního znalce MUDr. Jiřího Bilíka ohledně zneužití jeho posudku soudy
- Návrh Obvodního soudu Praha 3 Okresnímu soudu v Olomouci k omezení právní způsobilosti stěžovatele
- Žádost zmocněnkyně stěžovatele JUDr. Dany Kořínkové k zastavení zahájeného řízení o omezení (zbavení) způsobilosti stěžovatele u Okresního soudu v Olomouci i přes svědeckou výpověď stěžovatele a jeho manželky 10.1.2013, protesty odborníků a listinné důkazy lékařů a psychologů doložené advokátkou stěžovatele Mgr.. Dominikou Kovaříkovou v přílohách k předmětné ústavní stížnosti sp. zn. IV. ÚS 4859/12

I.

Ohledně skutkových okolností související s zastavením trestního stíhání stěžovatele za nedovolené pěstování a nakládání s konopím (za vědeckými a léčebnými účely) z důvodu, že v době činu údajně trpěl stěžovatel závažnou duševní poruchou a byl údajně nepřičetný, odkazujeme na ústavní stížnost sp. zn. IV. ÚS 4859/12 a její přílohy.

Včasně podanou ústavní stížnost sp. zn. IV.ÚS 4859/12 podanou dne 24. prosince 2012 stěžovatel doplňuje o následující porušení:

- čl. 1 Listiny základních práv a svobod, podle něž *lidé jsou svobodní a rovní v důstojnosti i v právech a základní práva a svobody jsou nezadatelné, nezcizitelné, nepromlčitelné a nezrušitelné.*
- čl. 5 Listiny základních práv a svobod, podle něž *každý je způsobilý mít práva,*
- čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, podle něž *každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života,*
- čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, podle něž *se každý může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu*
- čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, podle něž *nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci,*
- čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, podle něž *každý má právo, aby jeho věc byla projednána veřejně, bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům.*

II.

Porušení uvedených základních práv a svobod

Základní výtka stěžovatele ve vztahu k porušení výše uvedených základních práv a svobod spočívá v tom, že shledání stěžovatele nezpůsobilým k mu vytykánému trestnému činu má za cíl zamaskovat nemožnost jej *de iure* za tento čin odsoudit.

Skutkový stav předcházejí napadnutému rozhodnutí a právní kvalifikace

Stěžovatel celkově čelí, resp. čelil čtyřem obviněním za pěstování a zpracování konopí v letech 2009 až 2012, které jako vedoucí výzkumu poskytoval nemocným.

Za sklizeň konopí 2009 již byl stěžovatel odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody (což je s ohledem na vyčerpání všech vnitrostátních soudních prostředků předmětem stížnosti ESLP – viz nálezn Ústavního soudu ze dne 13. dubna 2012 II, ÚS 664/12, z čehož vyplývají všechny veškeré procesní kroky ve věci odsouzení stěžovatele za sklizeň 2009).

V krátkosti lze říci, že během celého procesu týkající se sklizně 2009 nebyla nijak objektivně diskutována a zohledněna námitka stěžovatele, že z hlediska pokroku vědy nelze ignorovat individuální a společenský prospěch léčení určitých nemocí pomocí konopí, resp. kanabinoidů (cukrovka, Parkinsonova nemoc, rakovina atd.)

Přesvědčen, že takový kategorický přístup je v rozporu s myšlenkou úcty k životu a zdraví lidí, předložil stěžovatel - ačkoliv formální - tak velice účinný argument:

Neaplikovatelnost¹ klíčových ustanovení² českého zákona o návykových látkách z důvodu neoznámení tohoto zákona³ dle procedury směrnice 98/34/ES. Z tohoto důvodu nelze na stěžovatele nahlížet z hlediska trestního práva jako na osobu jednající bez povolení k zacházení s návykovými látkami⁴ a je třeba stěžovatele zprostit obvinění.

Odmítaje položit předběžnou otázku Soudnímu dvoru EU se odpověď českých soudů (včetně Ústavního soudu) omezila na to říct, že zákon o návykových látkách těží z výjimky z oznamovací povinnosti⁵, neboť se zákon omezuje jen na transpozici závazného práva EU a zejména nařízení.

Ale proč pak Soudní dvůr EU *a priori* zakazuje transpozici nařízení⁶? A proč zůstaly soudy němé vůči opakovanému požadavku stěžovatele, aby doložily vlastní tvrzení a identifikovaly unijní předpis požadující transpozici po členském státu⁷?

Protože tvrzení českých soudů je jednoduše chybné, což nelze již ututlat s ohledem na skutečnost, že v mezidobí Parlament ČR a česká vláda vyvrátily svým vlastním jednáním toto tvrzení soudů.

Parlament ČR přijal novelu zákona o léčivech, jejímž účelem je liberalizace konopí pro léčbu nemocných⁸. Tato skutečnost vyvrací argument soudů, že unijní normy požadují zákaz pěstování konopí.

Důkaz: Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech, a zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách

Během legislativní procesu uvedené novely Parlamentní institut (rešeršní a poradní orgán Poslanecké sněmovny) doporučil, aby novela zákona byla oznámena dle směrnice 98/34/ES jakožto neharmonizovaná norma.

Důkaz: Stanovisko Parlamentního institutu k notifikaci dle směrnice 98/34/ES zákona o léčivech v rámci novelizace „konopí do lékáren“.

Navíc ministerstvo zdravotnictví ČR přistoupilo (vůbec poprvé) k notifikaci zákona o návykových látkách dle směrnice 98/34/ES.

Důkaz: Oznámení notifikace novely zákon o návykových látkách dle směrnice 98/34 v databázi TRIS Evropské komisi pod číslem 2012/329/CZ⁹.

Rekapitulujme:

- 1) Moc výkonná a zákonodárná vyvrátily svým jednáním tvrzení českých soudů, že zákon o návykových látkách se nemusí notifikovat dle směrnice 98/34/ES.
- 2) Tím je doloženo, že zákon o návykových látkách, ačkoliv měl, oznámen dle směrnice 98/34/ES nebyl a je vůči stěžovateli nevymahatelný.

V případě, že by Ústavnímu soudu nestačila uvedena evidence, ať využije své pravomoci (viz nález ÚS 154/08 ze dne 30. 6. 2008) a předloží, jak je neustále stěžovatelem před všemi instancemi požadováno, předběžnou otázku Soudnímu dvoru EU.

¹ Stála judikatura od rozsudku Soudního dvora ve věci C-194/94 *CIA*, bod 54.

² Ustanovení zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, týkající se povolení k zacházení s návykovými látkami a zakazující pěstování konopí.

³ K oznámení mělo dojít zejména začátkem roku 2009 během změny ustanovení týkající se povolení k zacházení s návykovými látkami, ke které došlo zákonem č. 141/2009 Sb., ze dne 28. dubna pozměňující zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách.

⁴ Viz rozsudek Soudního dvora ve věci C-20/05 *Procédure pénale contre Schwibbert*.

⁵ Čl. 10 odst. 1 směrnice 98/34/ES.

⁶ Rozsudek Soudního dvora ve věci 34/73 *Variola*.

⁷ Rozsudek Soudního dvora ve věci C-289/94 *Komise ES proti Itálii*, para 36, 43 a 44.

⁸ Sněmovní tisk 590/0; <http://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=6&CT=590&CT1=0>

⁹ ec.europa.eu/enterprise/tris rubrika „search by number...“

Je náhodou, že v takovém kontextu uvedeného došlo k shledání stěžovatele za nepřičetného ze spáchání vytýkaného trestního činu?

Stěžovatel se domnívá, že nikoliv.

Nemůže být náhodou, že Okresní státní zastupitelství v Prostějově, jež musí dle zákona uzavřít „zbylé“ obžaloby za obvinění stěžovatele od roku 2010 až 2012, přijal napadnuté usnesení ve věci obžaloby za sklizeň konopí v roce 2010, když tíha právních argumentů směřuje k zproštění obžalovaného vinny ze spáchání vytýkaných trestních činů.

Nemůže být dále náhodou, že stejné státní zastupitelství dále znovu otevře již pravomocně rozhodnutí týkající se sklizeň za 2009 a shledává stěžovatele za nepřičetného (a to i přesto, že Nejvyšší a Ústavní soud proti odsouzení stěžovatele v dané věci nenašly námitek a shledali, že zákon je z hlediska směrnice 98/34/ES vymahatelný, poněvadž transponuje nařízení, jež se však dle Soudního dvora se transponovat nesmí).

Nemůže být náhodou, že jediný psychiatrický posudek použitý Okresním státním zastupitelství v Prostějově se výlučně opírá o velice kontroverzní¹⁰ umístění stěžovatele v psychiatrickém zařízení v roce 2003, což nesplňuje požadavky judikatury ESLP o nutnost specifických důkazů, že stěžovatel není (v současnosti) schopen se sám o sebe postarat nebo že představuje nebezpečí po jiné osoby¹¹.

Je velice neobvyklé, aby jediný Okresním státním zastupitelství v Prostějově oslovený psychiatrický znalec učinil závěr, že stěžovatel není schopen rozpoznat trestní povahu svého jednání, pokud čtyři jara za sebou (2009 až 2012) s vědomím státních orgánů, kterým činnost za účelem společenského prosazování léčby s konopím záměrně hlásí a žádá o spolupráci a policejní ochranu, úmyslně konopí zasazuje, během léta dohlíží nad růstem, aby jej na podzim sklídl a na základě empirických zkušeností aplikoval v různých formách na specifické nemoci, přičemž byla Českou lékařskou společností Jana Evangelisty Purkyně a řadou dalších odborných asociací i Úřadem vlády ČR (Národním protidrogových koordinátor) doložena vysoká odbornost stěžovatele a doloženo ocenění Vlády ČR z 4.12.2009 za vzdělávání veřejnosti v léčbě konopím.

Po zjištění, k čemu je posudek soudního znalce použit, se soudního znalce ohradil proti zneužití jeho posudku soudy.

Důkaz: Protest soudního znalce MUDr. Jiřího Bilíka ohledně zneužití jeho posudku soudy

Nad rámec napadnutých opatření nutno uvést, že není náhodou, že prostějovský soud bez jakéhokoliv zákonného důvodu vydal posudek soudního znalce k civilnímu řízení stěžovatele u pražského soudu¹² bez jakéhokoliv zákonného oprávnění a odůvodnění a tento pražský soud se obrací na olomoucký soud jakožto soud trvalého bydliště stěžovatel za účelem omezení (zbavení) právní způsobilosti stěžovatele.

Důkaz: Návrh Obvodního soudu Praha 3 Okresnímu soudu v Olomouci k omezení právní způsobilosti stěžovatele

Není náhodou, že olomoucký soud skutečně zahájil řízení o zbavení způsobilosti stěžovatele, aniž by učinil dodatečná ověření, tj. omezuje se na posudek k trestnímu řízení pro prostějovský soud i přes protest autora soudně znaleckého posudku.

Důkaz: Žádost zmocněnkyně stěžovatele k zastavení zahájeného řízení o omezení (zbavení) způsobilosti stěžovatele u OS v Olomouci i přes výpověď stěžovatele, jeho

¹⁰ Toto umístění bylo důsledkem nepodrobení stěžovatele jakožto psychoterapeuta tzv. odborným názorům svých kolegů psychiatrů. Poté co byl umístěn do klece se stěžovatel s Veřejným ochráncem práv úspěšně podílel na legislativním zrušení (2005) tohoto nelidského a ponižujícího zacházení.

¹¹ Rozsudek Soudu ve věci X et Y proti Chorvatsku č. 5193/09.

¹² Tento soud řeší občansko právní kauzu výpovědi stěžovatele ze zaměstnání.

manželky a listinné důkazy doložené advokátkou stěžovatele v přílohách k sp. zn. IV. ÚS 4859/12

Ačkoliv plně přísluší Ústavnímu soudu přijmout závěry, které považuje za vhodné, je stěžovatel přesvědčen, že je jisté nebo že přinejmenším skutkový kontext vytváří vážnou a nepřekonatelnou pochybnost, že záměr opatření ohledně shledání stěžovatele nepřičetným a zbavení jeho právní způsobilosti spočívá v tom, že nemohouce shledat stěžovatel vinným s ohledem na zjevnou neaplikovatelnost zákona o návykových látkách z důvodu jeho neoznámení dle směrnice 98/34/ES se dotčené státní orgány (především Okresní státní zastupitelství v Prostějově a Okresní soud v Prostějově) snaží se zprostit své úlohy a své odpovědnosti uvedeným způsobem negující veškeré principy právního státu.

Ačkoliv nelze vyloučit, že tento postup soudů je motivován přátelským duchem najít „kompromis“, neboť stěžovatel riskuje za každé další odsouzení trest vězení, stěžovatel nedisponuje žádnou garancí, že toto je skutečný a jediný motiv soudů a že se soudy budou skutečně omezovat „jen“ na to, aby jej zbavením právní způsobilosti „činili“ netrestným, aniž by přijaly jiná opatření (soudní kuratela, umístění stěžovatele v psychiatrickém zařízení) mající povahu trestu a represe. Stěžovatel se domnívá, že o přátelské gesto nejde, neboť omezení (zbavení) způsobilosti je dalším nepřiměřeným represivním opatřením. Dále nejde o alternativní postup, jež by byl zákonem stanovený jako přípustný.

Naopak je škoda, že soudy nepochopily přátelské náznaky učiněné stěžovatelem během procesu týkající se sklizně 2009, dle kterých pouze používání návykových látek pro léčebné účely těží z ochrany práva EU (Soudní dvůr C-136/09 *Josemans*) a tudíž není třeba se obávat precedentu aplikovatelného na každou jinou kausu týkající se návykových látek. Nicméně otázka nevymahatelnost zákazu návykových látek v rámci neoznámením národních předpisů dle směrnice 98/34/ES nebyla dosud Soudním dvorem řešena. Bylo by doporučeníhodné takovýto výrokem Soudního dvora disponovat skrze institut soudní spolupráce v rámci řízení o předběžné otázce, předtím než by Soudní dvůr byl dán do situace muset takovýto právní problém řešit ve vztahu k dealerovi drog, jež by judikaturu Soudního dvora napadal argumentem, že teprve po řádné notifikaci dotčené látky dle 98/34/ES je vůbec možné říci, co je návykovou látkou netěžící ochrany práva EU v případě užití pro omamné účely.

Na základě uvedeného stěžovatel dospívá k závěru, že jediným účelem napadnutých usnesení je znemožnit, aby trestní obvinění proti stěžovateli byla projednávána soudem, který s ohledem na doloženou nevymahatelnost zákona o návykových látkách z důvodu neoznámení tohoto zákona dle směrnice 98/34/ES by nemohl jinak – má-li být nestranný - než shledat stěžovatele nevinným z vytýkaného trestného činu a musel by jej zprostit obžaloby.

Stěžovatel se domáhá zrušení obou ústavní stížností napadených usnesení, neboť jimi došlo k zásahu do jeho výše ad I. ústavně zaručených práv. Stěžovatel požaduje, aby jeho jednání bylo v rámci trestního řízení řádně prošetřeno, neboť je přesvědčen, že nenaplňuje skutkovou podstatu žádného trestného činu a trestní řízení by mělo být zastaveno z pro něj příznivějších důvodů. Právní řád nedává stěžovateli jinou možnost domoci se svého Listinou základních práv a svobod dotčeného práva, než stížností k Ústavnímu soudu.

III.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti navrhuji, aby Ústavní soud vydal tento

nález:

Usnesení Krajského Státního zastupitelství v Brně, č.j. 5 KZT 46/2012-19 ze dne 21. 10. 2012 a usnesení Okresního státního zastupitelství v Prostějově, č.j. 1 ZT 244/2010-214 ze dne 27. 9. 2012 **se** pro rozpor s ústavně zaručenými právy a svobodami **zrušují**.

V Olomouci dne 6. února 2013

Dušan Dvořák, v.r